

Sygn. akt II Ca 997/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kobus

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Jerzy Dydo

Protokolant: Bogusława Mierzwa

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2015 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy

z wniosku **Gminy (...)**

przy udziale: **L. S., M. S. i S. R.**

o rozgraniczenie

na skutek apelacji uczestnika postępowania L. S.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 3 czerwca 2014 r., sygn. akt I Ns 569/12

p o s t a n a w i a:

oddalić apelację.

Sygn. akt II Ca 997/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Świdnicy stwierdził, że uczestnik postępowania L. S. nabył z dniem 2 sierpnia 2010 r. przez zasiedzenie własność części działki nr (...) położonej w G., dla której prowadzona jest księga wieczysta KW Nr (...) tj. własność działki nr (...) o pow. 0,0320 ha wydzielonej- z obszaru działki nr (...) - zgodnie z Mapą wraz z projektem do zasiedzenia nieruchomości, stanowiącą załącznik do opinii biegłego sądowego J. Ś. z dnia 3 kwietnia 2014 r. będącymi integralną częścią postanowienia (pkt I); ustalił przebieg granicy przedmiotowej działki nr(...)i podlegającej zasiedzeniu w sposób wskazany w opinii biegłego sądowego J. Ś. z dnia 3 kwietnia 2014 r. oraz na Mapie przebiegu granicy działki nr (...) na odcinku granicy pomiędzy punktami granicznymi nr (...), która to opinia wraz z przedmiotową Mapą stanowią integralną część postanowienia, zgodnie z którą przedmiotowa granica biegnie od punktu granicznego nr (...) (narożnik ogrodzenia kamiennego) poprzez punkt graniczny nr (...) (narożnik ogrodzenia kamiennego), numer (...) (słupek metalowy starego ogrodzenia), pkt nr (...) (naziemny znak graniczny), pkt nr (...) (słupek metalowy starego ogrodzenia), pkt nr (...) (narożnik słupa murowanego starego ogrodzenia), pkt

nr (...) (naziemny znak graniczny) i kończy bieg na początkowym punkcie granicznym Nr (...) (pkt II); ustalił przebieg granicy prawnej pomiędzy działką nr (...) położoną w G. objętą KW nr (...) i działką nr (...) (wydzieloną z działki nr (...)) pomiędzy punktami nr (...) a to zgodnie z opinią biegłego sądowego, opisaną jak w pkt. I- szym i II – gim postanowienia oraz opisanymi Mapami stanowiącymi integralną część postanowienia (pkt III), zasądził od wnioskodawcy Gminy (...) na rzecz uczestnika postępowania L. S. częściowe koszty postępowania, a to w kwocie 307,50 zł z tytułu sporządzenia mapy nieruchomości na potrzeby zasiedzenia, zaś koszty zastępstwa procesowego między stronami wzajemnie zniósł (pkt IV) oraz nakazał wnioskodawcy oraz uczestnikowi postępowania , aby uiścili na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Świdnicy kwoty: Gmina (...) - 2.709,83 zł, L. S. - 1.709,83 zł z tytułu kosztów za opinie biegłego J. Ś., z tytułu dojazdu Sądu na oględziny nieruchomości oraz za opinię biegłego R. S. wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Świdnicy.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne:

Aktem nadania nr (...) z dnia 23 maja 1947 r. (...) w Ś. nadała na własność W. F. działkę nr (...), położoną w G., stanowiącą gospodarstwo rolne zabudowane o powierzchni 2,91 ha. Podstawą tego nadania były: dekret z dnia 6 września

1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze (...) i byłego (...), dekret z dnia 6 września 1951 r. o ochronie i uregulowaniu własności osadniczych gospodarstw chłopskich na obszarze (...) oraz dekret z dnia 18 kwietnia 1955 r. o uwłaszczeniu i o uregulowaniu innych spraw związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym. Następnie orzeczeniem (...) w Ś. z dnia 12 września 1962 r. o wykonaniu aktu nadania w części dotyczącej ustalenia warunków nabycia gospodarstwa rolnego zwolniono W. F. od obowiązku uiszczania ceny nabycia tego gospodarstwa rolnego wskazując, że jest to gospodarstwo zabudowane o aktualnych numerach działek (...) o pow. 2,91 ha. Dla przedmiotowej nieruchomości została założona księga wieczysta Kw nr (...). W. F. był krewnym J. S. - ojca uczestnika postępowania L. S.. Małżeństwo F. nie posiadało dzieci i na wakacje letnie przyjeżdżali do nich do G. uczestnik L. S. ze swoim bratem S. S. i siostrą A. S. oraz z ich ojcem J. S.. Uczestnik postępowania oraz jego rodzeństwo przebywali od wczesnego dzieciństwa na tej nieruchomości pamiętając, że granice między działką nr (...) należąca do F., a działką sąsiednią nr (...) stanowiły poniemieckie metalowe słupki i siatka, której pozostałości są w tym samym miejscu do chwili obecnej. Siatka i cokoliki były wbite w ziemię, bez fundamentu. Wzdłuż siatki zawsze rosły drzewa. Po drugiej stronie siatki tego ogrodzenia przebiegała droga polna ukształtowana jeszcze przed wojną, która od wielu lat jest zarośnięta i zniekształcona. W opisanym ogrodzeniu zamontowana była bramka o 1-1,5 metra szerokości, którą właściciele działki nr (...) wychodzili na tę drogę udając się do kościoła, cmentarz lub w innym celu. Tą samą drogą poprzez tę samą bramkę wracali do domu. Pozostałości ogrodzenia poniemieckiego wrosły w drzewa rosnące na jednej linii granicy działek (...), jak też część tych drzew wrosła w ogrodzenie. Małżeństwo F. w okresie gdy byli właścicielami działki nr (...) uprawiało rolniczo także pas gruntu obejmujący działkę nr (...) - do granicy tym ogrodzeniem. Było to pole orne, na którym siano zboża: rzepak, pszenicę oraz sadzono ziemniaki i uprawiano inne rośliny. Część pasa gruntu działki nr (...) jej właściciele F. oraz rodzina S. wykorzystywała na cele przechodu i przejazdu, zwłaszcza w okresie prowadzonych przez siebie prac polowych. Najszerszy pas tego gruntu (obejmujący działkę nr (...)) wynosi 4 metry i znajduje się przy rowie oraz przy słupku granicznym. W dniu 16 lipca 1963 r. własność przedmiotowej nieruchomości umową darowizny została przeniesiona na J. S. i E. S., którzy gospodarowali na tym gospodarstwie do 2 sierpnia 1990 r. i opłacali podatki. Aktem notarialnym z dnia 2 sierpnia 1990 r. J. S. i E. S. przekazali własność tej nieruchomości na rzecz swojego syna L. S.. Droga polna obejmująca działkę nr (...) jest

Sygn. akt II Ca 997/14

zarośnięta wysokimi krzakami i innymi roślinami, brak śladów korzystania z niej. Wzdłuż całej linii ogrodzenia znajdują się stare drzewa oraz stare pnie po wyciętych drzewach. Co kilka, kilkanaście metrów w byłym ogrodzeniu znajdują się kolejne jego zarzewia „ resztki ” oraz rozrośnięte stare, zaniedbane krzewy. W resztkach tego ogrodzenia rosną także stare jesiony wyznaczające naturalną granicę z działką nr (...). Teren spornego pasa gruntu położony jest w części nieco wyżej tworząc skarpe, poniżej której znajduje się rów, na wysokości którego postawiony jest kamień porośnięty mchem, na którym wyryty został znak krzyża maltańskiego. Rów porastają stare drzewa (około 10 sztuk), w

które również wrosła część zardzewiałej siatki ogrodzenia. Na siatce tej znajdują się pozostałości zardzewiałego drutu kolczastego. Przy ogrodzeniu widoczne są ukształtowane, trwale ślady po pojazdach mechanicznych. W tym miejscu od lat powojennych F., a następnie rodzina S., w tym uczestnik, od 2 sierpnia 1990 r. korzystali oraz przechodzili i przejeżdżali wozami konnymi i maszynami rolniczymi uprawiając sporny pas działki nr (...). Na granicy spornych działek znajduje się stary mur kamiennie - ceglany, obok którego rośnie stare drzewo oraz znajduje się kolejna skarpa, na której obszar ulega nieco podwyższeniu od miejsca w/w muru. W tym też miejscu widoczne są na spornym gruncie trwale ślady wjeżdżania i przejeżdżania maszynami i pojazdami służącymi do uprawiania spornej działki. Rodzice uczestnika oraz sam uczestnik, a także rodzina F. od zawsze traktowała pas gruntu sięgający do opisanego ogrodzenia za należący do właścicieli działki nr (...) i w tym przeświadczeniu korzystali z tego gruntu i opłacali podatki. W okresie od objęcia spornej nieruchomości w posiadanie przez rodzinę F., a następnie w okresie jej posiadania przez rodzinę S. nigdy nie doszło do zmiany zakresu tego posiadania, jak też nigdy w tym okresie Gmina (...) nie zażądała od któregokolwiek z tych posiadaczy jej wydania i opuszczenia. W 1962 r. wieś G. została objęta pomiarem stanu posiadania w związku z zakładaniem ewidencji dla potrzeb wykonania aktów nadania wiążącego się z osadnictwem na (...). Bazowano wówczas na mapach katastralnych sprzed 1945 r. oraz na uproszczonych pomiarach polowych. W 1991 r. wieś tę objęto pomiarem sytuacyjno - wysokościowym, lecz pomiar ten nie zawiera położenia znaków lub punktów granicznych. Sporządzono wówczas szkic polowy, na którym umieszczono symbol wskazujący na to, że na styku z działką nr (...) pomierzono faktyczny przebieg drogi (działka nr (...) o szerokości 6 metrów)- ogrodzenie działki nr (...) uznając je za nietrwałe - bez żadnego uzasadnienia zastosowania tego symbolu. W 1994 r. geodeta L. J. dokonał ustalenia przebiegu granic między działkami (...). Uczestnik podpisał protokół wznowienia

granic. Sześć lat później, tj. w 2000 r. przeprowadzono kolejne wznowienie granic, w tym między działką(...). Uczestnik odmówił podpisania protokołu. Przedmiotem ówczesnego wznowienia granic nie była granica między działką (...) a działką (...). W lipcu 2003 r. dokonano ustalenia położenia punktów granicznych spornych działek oraz działek sąsiadujących, w tym działek M. S. o S. R.. Uczestnik podpisał protokół z tych czynności. W dniu 3 czerwca 2011 r. wnioskodawca wykonał czynności wznowienia znaków granicznych dla działki nr (...), gdyż w wyniku przeprowadzonych czynności stwierdzono na odcinku graniczącym z działką nr (...) rozbieżności pomiędzy stanem faktycznym oraz znakami istniejącymi na gruncie, a stanem wynikającym z dokumentacji geodezyjnej. W czasie tego postępowania uczestnik, jako właściciel działki (...), zakwestionował przebieg granicy między tymi działkami i 2 września 2011 r. wszczęto postępowanie rozgraniczeniowe na wniosek L. S., który wskazał przebieg granicy po starym ogrodzeniu, wzdłuż szczałkowej siatki ogrodzeniowej pomiędzy drzewami, z uwzględnieniem znaku granicznego z krzyżem maltańskim, w tym położonym przy murze granicznym z działką (...), lecz Gmina mnie zgodziła się na taki przebieg granicy podkreślając, że proponowany przebieg spowoduje znaczne zwężenie działki (...), oznaczonej jako droga gruntowa, a nadto proponowany przebieg tej granicy różni się od pierworsy stanu posiadania. Decyzją z dnia 7 lutego 2012 r. Wójt Gminy (...) umorzył postępowanie rozgraniczeniowe między spornymi działkami. W 2013 r. uczestnik postawił na spornej działce nr (...) słupki w kolorze białym, a to w celu postawienia nowego ogrodzenia, przy czym uczynił to celowo nieco bliżej, niż istniejące w tym celu ponemieckie słupki, aby uniknąć kosztów związanych z wykopaniem pni pozostałych po drzewach.

Dokonawszy takich ustaleń, Sąd Rejonowy dokonał rozgraniczenia działek: nr (...), stanowiącej własność uczestnika oraz nr (...), stanowiącej własność Gminy (...). A ponieważ istotą postępowania rozgraniczeniowego jest ustalenie i utrwalenie granicy lub korekta przebiegu granic pomiędzy sąsiednimi nieruchomościami i tym samym celem tego postępowania jest określenie zasięgu prawa własności zainteresowanych w takiej sprawie, a nadto orzeczenie o rozgraniczeniu ustala także prawo własności przygranicznych terenów, dlatego też przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie było to czy uczestnik L. S. nabył przez zasiedzenie część spornej działki nr (...) stanowiącej własność Gminy(...). Opierając się zatem na zebranych materiale dowodowym, z którego wynikało, że uczestnik korzysta ze spornej części działki nr (...) (na

Sygn. akt II Ca 997/14

potrzeby niniejszego postępowania została wydzielona z działki nr (...) działka nr (...)) co najmniej od 2 sierpnia 1990 r. jak właściciel, uznał Sąd, że zachodzą podstawy do stwierdzenia, że zgodnie z treścią art. 172 § 1 kc nabył on przez

zasiedzenie z upływem 20 lat własność części tej działki , oznaczoną jako (...) jako samoistny posiadacz w dobrej wierze. W oparciu o opinię biegłego geodety J. Ś. dokonał rozgraniczenia spornych działek mając właśnie na uwadze fakt przedmiotowego zasiedzenia (art. 153 kc). Miał też Sąd na uwadze, że stosownie do treści art. 152 kc właściciele gruntów sąsiadujących obowiązani są do współdziałania przy rozgraniczaniu gruntów oraz przy utrzymywaniu stałych znaków granicznych, a koszty rozgraniczenia oraz koszty utrzymywania stałych znaków granicznych ponoszą po połowie. Orzeczenie o kosztach postępowania oparł Sąd na przepisie art. 520 § 2 kpc , gdyż ze względu na podniesiony zarzut zasiedzenia uczestnicy byli w różnym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania. Koszty postępowania, tj. koszty poniesione przez uczestnika L. S. obejmujące sporządzenie mapy geodezyjnej na potrzeby zasiedzenia oraz koszty opinii biegłych rozliczył zatem po połowie.

Apelację od postanowienia złożył uczestnik L. S. w części obejmującej pkt III, pkt IV - w zakresie zniesienia kosztów zastępstwa procesowego między uczestnikami oraz zasądzenia na rzecz uczestnika od Gminy (...) tylko częściowych kosztów postępowania oraz pkt V w zakresie nakazującym L. S. uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świdnicy kwoty 1709,83 zł z tytułu kosztów za opinie biegłego J. Ś., za dojazd Sądu na oględziny nieruchomości oraz za opinie biegłego R. S. i zarzucił zaskarżonemu postanowieniu:

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu – wbrew zebranemu w sprawie materiałowi dowodowemu, tj. „Mapy z projektem do zasiedzenia nieruchomości” i „Mapy przebiegu granicy działki nr (...) na odcinku granicy pomiędzy punktami granicznymi nr (...)” – że granica prawna pomiędzy działką nr (...) i działką (...) (wydzieloną z działki nr (...)) biegnie pomiędzy punktami nr (...), w sytuacji gdy pomiędzy działką (...) istnieją wyłącznie wspólne punkty graniczne (o nr (...)), a wspólna granica działki nr (...) biegnie w linii prostej (oznaczonej kolorem żółtym na „Mapie przebiegu granicy działki nr (...) na odcinku granicy pomiędzy punktami granicznymi nr (...)” oraz na „Mapie z projektem do zasiedzenia nieruchomości”) pomiędzy punktami nr (...)

- naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy t.j. art. 520

§ 2 kpc poprzez obciążenie L. S. kwotą 1709,83 zł tytułem zwrotu kosztów za opinie J. Ś. , dojazdu Sądu na oględziny nieruchomości i za opinie R. S., a także zasądzeniem na jego rzecz od Gminy (...) tylko częściowych kosztów postępowania t.j.307,50 zł, w sytuacji gdy jak przyznał Sąd I instancji, uczestnicy byli w różnym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania i z uwagi na podniesiony zarzut zasiedzenia (a de facto ich interesy były sprzeczne niezależnie od kwestii zasiedzenia) co winno skutkować – w następstwie wydanego i korzystnego dla L. S. rozstrzygnięcia – obciążeniem Gminy (...) w całości pozostałymi kosztami postępowania oraz zwrotem przez nią na rzecz uczestnika kosztów przez niego poniesionych t.j. zaliczki na opinie biegłego R. S. w wysokości 1000 zł, kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztów sporządzenia mapy do zasiedzenia w wysokości 615 zł;

- naruszenie (z ostrożności procesowej) przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy t.j. art. 328 § 2 kpc w zw. z art. 361 kpc poprzez niewyjaśnienie w uzasadnieniu postanowienia , jakie kwoty zostały ujęte w poszczególnych pozycjach wydanego rozstrzygnięcia (zwłaszcza w przypadku ogólnie podanej należności 1709,83 zł), co uniemożliwia pełne i precyzyjne odniesienie się do stanowiska Sądu.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt III poprzez ustalenie, że pomiędzy działką nr (...) i działką nr (...) (wydzieloną z działki nr (...)) istnieją wspólne punkty graniczne o numerach (...) oraz poprzez ustalenie przebiegu granicy prawnej działki nr (...) i działki nr (...) (wydzielonej z działki (...)) pomiędzy punktami (...) (wzdłuż linii oznaczonej kolorem żółtym na „Mapie przebiegu granicy działki nr (...) na odcinku granicy pomiędzy punktami granicznymi nr (...)” oraz na „Mapie z projektem do zasiedzenia nieruchomości”) zgodnie ze wskazanymi powyżej Mapami załączonymi do opinii biegłego sądowego J. Ś. z dnia 3.04.2014 r.(opisanymi w pkt I i II postanowienia), stanowiącymi integralną część przedmiotowego orzeczenia oraz o zmianę postanowienia w pkt IV i V poprzez zasądzenie od Gminy (...) na rzecz uczestnika wszystkich poniesionych przez niego kosztów postępowania i nakazanie wnioskodawcy Gminie (...) uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świdnicy w całości

kosztów za opinię biegłego J. Ś., kosztów dojazdu Sądu na oględziny nieruchomości oraz kosztów za opinię biegłego R. S.,

Sygn. akt II Ca 997/14

wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Świdnicy, t.j. kwot 2708,83 zł i 1709,83 zł.

Ewentualnie wniósł o uchylenie postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 153 kc rozgraniczenie nieruchomości następuje według określonych w tym przepisie kryteriów, z których każde ma priorytet przed następnym. Jeśli zatem granice stały się sporne, ich ustalenie powinno nastąpić przede wszystkim według stanu prawnego, to jest według stanu własności nieruchomości. W sprawie o rozgraniczenie chodzi bowiem w istocie nie o same granice, lecz o to, do jakich granic sięga prawo właściciela. Konkretyzuje to nieruchomość jako odrębny przedmiot własności. Własność decyduje o ustaleniu granic, co oznacza, że rozgraniczenie następuje stosownie do tytułów własności. Przez „stan prawny”, o którym mowa w art. 153 kc należy rozumieć także zasiedzenie przygranicznych pasów ziemi (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 18 listopada 1998 r., II CKN 43/98, z dnia 5 grudnia 2003 r., IV CK 255/02, z dnia 2 czerwca 2011 r., I CSK 521/11), a w związku z tym ustalenie spornej granicy między nieruchomościami następuje z uwzględnieniem skutków prawnych wynikających z zasiedzenia części nieruchomości podlegającej rozgraniczeniu, jeśli była w samoistnym posiadaniu przez okres przewidziany w art. 172 § 1 kc przez właściciela nieruchomości do niej przylegającej (tak też Sąd Najwyższy w cyt. wyżej postanowieniu z dnia 2 czerwca 2011 r., I CSK 521/11). W rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy stwierdził, że uczestnik postępowania L. S. zasiedział przygraniczny pas ziemi, który tylko dla potrzeb tego postępowania został określony, jako część działki nr (...) – tj. (...) W związku z tym właścicielem tej części działki nr (...) stał się uczestnik, a wnioskodawca własność tego pasa gruntu utracił. Prawidłowo zatem według takiego stanu prawnego dokonał Sąd Rejonowy rozgraniczenia pomiędzy działkami nr (...) (pkt III postanowienia).

A ponieważ postanowienie sądu o rozgraniczeniu powinno dokładnie wskazywać przebieg granicy, oznaczając punkty geodezyjne, przez które granica przebiega oraz odwołując się do mapy, która obrazuje granicę i jest sporządzona przez biegłego geodetę, należy stwierdzić, że powyższe wymogi zostały w postanowieniu Sądu Rejonowego zachowane. Jak wskazano w pkt. III, granica

prawna pomiędzy działką nr (...) i działką (...) (po zasiedzeniu jej części określonej dla potrzeb tej sprawy jako (...), a pozostałość jako (...)) przebiega zgodnie z Mapą wraz projektem do zasiedzenia nieruchomości sporządzonymi przez biegłego J. Ś., stanowiąc jego integralną część.

Przebiega zatem przez punkty geodezyjne nr (...), jak też obrazuje w/w Mapa, sporządzona przez biegłego geodetę J. Ś..

Niezasadne są również zarzuty apelacji w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania i zwrocie kosztów sądowych.

Jak już wskazano wyżej, w uzasadnieniu skarżonego postanowienia Sąd Rejonowy powołał się na zasadę przewidzianą w art. 152 kc, a nakazującą ponoszenie przez właścicieli sąsiednich nieruchomości kosztów rozgraniczenia po połowie i – jak wynika z samego rozstrzygnięcia - w sposób przewidziany w tym przepisie koszty rozliczył. W istocie więc nie stosował przepisu art. 520 § 2 kpc, który podał w uzasadnieniu, jako podstawę rozstrzygnięcia. Należy zatem zauważyć, że przepis art. 152 kc uznaje się za *lex specialis* względem art. 520 § 1 i § 2 kpc, który to § 2 pozwala sądowi ustalić nierówny stopień zainteresowania poszczególnych uczestników w sprawie i nakładać na nich koszty odpowiednio do tego stopnia. Wprawdzie przyjmuje się, że art. 152 kc nie wyłącza stosowania art. 520 § 3 kpc (tego przepisu Sąd

nie stosował), to jednak nie można uznać, ani też sam uczestnik na to nie wskazuje, by w rozpoznawanej sprawie zachodziły podstawy do jego zastosowania.

Odnosząc się z kolei do zarzutu niewyjaśnienia przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu skarżonego postanowienia, jakie kwoty zostały ujęte w poszczególnych pozycjach wydanego rozstrzygnięcia (zwłaszcza w przypadku ogólnie podanej należności 1709,83 zł), należy stwierdzić, że choć Sąd Rejonowy istotnie nie przedstawił takiego wyliczenia, to rozliczenie dokonane przez Sąd Okręgowy nakazuje uznać, że kwoty zasądzone w pkt. IV i nałożone na uczestnika koszty sądowe w pkt. V są wyliczone prawidłowo. W pkt. IV Sąd Rejonowy zasądził od wnioskodawcy Gminy (...)na rzecz uczestnika L. S. częściowe koszty postępowania w kwocie 307,50 zł z tytułu sporządzenia mapy nieruchomości na potrzeby zasiedzenia, natomiast koszty zastępstwa procesowego każdy z uczestników winien ponieść we własnym zakresie. Zważywszy, że uczestnik zapłacił za sporządzenie w/w mapy 615 zł, to zwrot połowy tych kosztów wynosi 307,50 zł, zaś wynagrodzenie każdego z pełnomocników kształtuje się w takiej samej wysokości. W pkt. V orzekł Sąd o zwrocie wydatków wyłożonych tymczasowo ze Skarbu Państwa. Na koszty te składało się wynagrodzenie biegłego J. Ś. w kwocie 3678,94 zł,

Sygn. akt II Ca 997/14

wynagrodzenie biegłego R. S. w kwocie 1670,73 zł oraz wydatek na dojazd sędziego na oględziny nieruchomości w kwocie 70 zł, co łącznie daje kwotę 5419,67 zł. Połowa tych kosztów przypadająca do zwrotu przez uczestnika wynosi zatem 2709,83 zł. A ponieważ uczestnik tytułem zaliczki na opinię biegłego wpłacił 1000 zł, stąd do zapłaty pozostaje 1709,83 zł. I taką też kwotę nakazał Sąd Rejonowy uiścić uczestnikowi.

Z tych wszystkich względów uznał Sąd Okręgowy apelację za nieuzasadnioną i ją oddalił z mocy art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc.